

Előfizetési árak:
 Hónapra 6 ft — kr.
 Félévre 30 —
 Évesre 100 —
 Egy hóra 50 —
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádosy-féle ház)
 Hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 Hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereskedésben.

Egyes számok kaphatók:

W. K. N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Az új vála sztás előtt.

(H.) A kedélyek nyugodtabbak, a város csendesebb, mióta a szabadelvű párt elhagyta a csatateret. Az ellenzék azonban még fegyverben áll, s az elvonult ellenség visszatérhetése esetére is gondolva őrzi az elfoglalt bástyákat és sánczokat. Ez az okos vezetés taktikája, mely nem engedi a csapatokat könnyelmű örömebe merülni.

A szabadelvű pártnak az idej választás elő- és utómozgalmai alatt tapasztalt megbizhatatlansága nem engedi, hogy az ellenzék hüvelybe tegye a kardját. Nem volt őszinte a szabadelvű párt az első jelöléstől kezdve a legutolsóig, s nem kelt bizalmat a visszavonulása sem. Lehetett az csselfogás is, amilyent ravasz hadvezérek gyakran használnak; ez ellen óvatosság az egyedüli fegyver. A szabadelvű párt, mint ilyen, talán nem ereszkedik többé harcra; de nem jöhet-e az utolsó pillanatban oldalról valami segédcsoport, melynek támadásához a csoportokra szétdobott párt készséggel hozzájárul?

Az ellenzék erős és ezuttal valóban jól szervezett pártját tehát együtt kell tartani, míg csak a végső lefúvás ideje el nem érkezik.

De együtt kell tartani szervezeten — ha nem is fegyverben, hanem csak fegyverszünettel — ezutánra is.

A szabadelvű párt ezuttal határozottan derékban tört. Kedveszegett csapatok lézengnek erre is, arra is; egészet már nem képez, régóta kidicsért hatalmi fölsőbbsege megtörött. Ennek pedig a leg-eklatánsabb bizonyossága az, hogy a hatal-

masnak hitt, sőt a „mindenhatóság” nimbuszával körülvett Aidinger sem mert belemenni a harcra. A nimbusz hát szétfoslott a feje körül, mert nem volt valódi. Nem nimbusz volt az, hanem amolyan csalóka lidérczfény, ami csak ijesztésre jó.

Rettegett pasának szerették őt kipingálni a kicsiny hitűek. Ő jól tudta, hogy nem az; de szívesen vette, hogy az emberek önként féltek tőle. Nem bánta, ha erőszakosnak, önkénykedőnek titulálták is; mert tudta, hogy ez a vádaskodás még jobban meggyökerezteteti a gyenge lelkűekben azt a hitet, hogy ő csakugyan mindenre képes, tehát jó lesz tőle félni.

És Aidinger évtizedek óta élvezte ezt az önként fölajánlott rabszolga-főnöki hatalmat. Nem ő fűzte láncra az embereket, hanem azok maguk tartották oda a valamit kunyoráló kezeiket. Az inkább furfangos mint erős polgármestertől rossz néven se vehetjük, ha bajusz alatt mosolyogva élt a kínálkozó alkalommal, s lassacskán egész ezredet kötözgetett össze önként jelentkező rabszolgákból.

És ezek a hajlongó páriák féltek tőle, hogy rájuk üt. Nem tudták a boldogtalnok, hogy ehhez nincs joga, tehát — mint okos embernek, amihez nincs joga, ahhoz — nincs is bátorsága. Mumus volt és semmi egyéb.

A tisztviselő, a hivatalnok, a tanító — ha jól, becsületesen végezte a dolgát, mi félni valója volt a polgármestertől?

Az iparos, a kereskedő — ha becsületes versenynyel jutott munkához vagy szállításhoz a városnál: mi félni valója volt a polgármestertől?

Hanem hát az volt a baj, s tán még némileg most is az, hogy sok a nem tiszta kéz; s ezeket kötözte meg a taktikus, furfangos „rabszolga-főnök.” S mikor ezt tette, volt benne becsületes cinizmus is: megvetette, de — fölhasználta őket.

Csak hogy ezekkel csatát nyerni nem lehet, mert ezek mindenekelőtt még nem képeznek akkora tömeget, hogy ezzel az erős ellenfelet legyűrni lehessen; de meg micsoda hadsereg az, melyet a félelem tart össze, s erőssége a gyengeség? Azok pedig, akiket Aidinger az ő kitrombitált látszatos hatalmával megnyergelni akart, hogy a seregét velük erősítse, lassanként már rájöttek, hogy az a gilotin, amit Aidinger a háttérben mutogat, csak szinpadis díszlet — léczből és festett vászonból. Fölkapták hát a fejüket s arra gondolva, hogy ők elvégre is nem arra vannak teremtve, hogy mindenkor és minden időben egy embernek a statisztika-kisérete legyenek, azt mondták: tisztelünk, becsülünk, mint polgármesterünket szeretünk is, hanem a politikai meggyőződésünk fölött ne akarj te szintén polgármester lenni, a politika terén te is csak olyan egyszerű szavazó polgár vagy mint mi, abba hát ne avatkozzál, s maradj te ott a polgármesteri székben; csinálj jó köz-igazgatást, ha tudsz, alkoss nekünk jó szabályrendeleteket, hogy rendben tarts bennünket, hanem abban ne parancsolgass, hogy hova adjuk a szavazatunkat!

Ez önérzetes felelet volt, ezt várjuk mi már régóta. Aidinger is ettől félt már régóta. És erre a feletre, mint a hajnali

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

A szem.

(Sonette.)

Mi haszna zengeném szemed varázsát...
 Szébbé, dicsőbbé ah nem tehetem.
 Szétszórja lángjait az értelem
 Belőle, mint a nap fényes sugárát.

A szívjósága fénylik át egéből,
 Kedélynemesség ég pillád alól.
 E szempár s homlokod trónus, a hol
 A női fenség székel. Ég kegyéből.

E homlokért imádkozom kietlen
 Magányomban s szemedért ég szívem,
 Elolthatatlan lángként, hön, hiven.

Hasonló láng, ha lengene szivedben,
 Fészkünk menyország lenne, oly dicső:
 Mint te a földre szállott égi nő!

Rodzievics József.

Hallgatag leány.

— Egy fiu elbeszélése. —

Gábor bácsi, amikor én megismertem, már régóta ágyban fekvő beteg volt. A betegség

abból keletkezett, hogy az almarium fiókját — amely tele volt vágott dohánynyal — nagy legénykedve akarta kinyitni és a legénykedésben megroppant a dereka. Annyira megroppant, hogy attól az időtől nem tudott járni s folyton az ágyban kellett fekdnie.

A mulatság persze eleinte nem igen tetszett neki, hanem hát később bele szokott. A csapást nyugodtan tűrte és úgy, ahogy, eltöltötte az idejét. Olvasott lapokat s a magasabb politikával foglalkozott. Üres idejében pedig a maga különös nevelési rendszerét alkalmazta a gyermekeire.

Négy vagy öt gyermeke volt, akik közül Jolánka volt a legidősebb. A tizenhetedik évét betöltötte s a háztartást ő vezette. Ugy nézett ki, mint egy szorgalmas gyermekasszonyka, aki inkább nevelőbe illik, mintsem parancsolónak a háznál.

Csinos szőke lány volt, rózsás arczzinnel és igazi gyermekes kedélylyel.

A mikor engemet bemutatnak neki, annyira zavarban volt, hogy sem szólni nem tudott, sem rám nézni nem mert. Ugy viselte magát mint egy fiókgalamb.

Gábor bácsi persze az ő különös nevelési rendszerénél fogva — meglehetősen erősen rászólt.

— Te majom! — mondotta neki nyersen — miért sötöd le a szemed?

Jolánka erre a kérdésre azt válaszolta, hogy a másik szobába futott ki, ott a pamlagra borult és kisírta magát.

— No lássa — szólt ezután hozzám Gábor bácsi — ilyen majom ez a leány. Most pityereg odabent és három lóerővel sem lehetne kihúzni onnan.

Az én helyzetem meglehetősen kellemetlen volt.

Jolánkával a bemutatás első percében rokonszenvezni kezdtem és elhatároztam magam, hogy lehetőleg kellemesen viselkedem vele szemben. E helyett azután az történt, hogy kellemetlenséget okoztam neki. Ha mindjárt közvetve is, tanuja voltam egy olyan jelenetnek, amely miatt bizonyynyal szégyenelni fogja előttem magát.

De hát a helyzet olyan volt, hogy nem tehetett semmit.

Hallgatnom kellett az erős hangú Gábor bácsit — Jolánka is bizonyára hallotta a mel-
 lékszobában — amint előadta nevelési rendsze-

kakasszóra eltűnt a lidércfény s vele Aidinger rettegett hatalma.

Aidinger meghallgatta ezt az önértékes beszédet s visszament a polgármesteri asztal mellé csinálni tovább a közigazgatást — lehet hogy talán majd jobbat is, mint az eddigi volt; lehet, hogy tisztábbat is az eddiginél. Talán ezentúl ő sem támaszkodik majd érdekhadseregére, mely gyöngye támasznak bizonyult, hanem a polgárság szíve szerint való — politikai maszattól ment — adminisztrációval szerzett valódi érdemekre és bizalomra, mely a legnagyobb erősség.

S hogy mindezek a dolgok így alakultak, s hogyha mindeme most tett következtetések beteljesülnek s a dolgok ekként alakulnak tovább is: ebben nagy része van ama körülménynek, hogy az egyesült ellenzék Erreth János nevét írta föl a zászlajára. Nem a lumen fénye övezi ezt a szerény nevet, hanem a kellő tehetség mellett a polgári becsület, a jellemzilárdság, az önérték és az akaraterő mindennél fényesebb ékesköve. Az ő zászlaja alatt fölszabadultak ezek a sokaknál lekötve tartott férfiúi erények, s ezért siettek oda oly tömegesen azok, akik a másik táborban érdekhajszátot, lelki ingadozást, szolgálékütséget és meghunyászkodást láttak mindig és kénytelenek voltak maguk is gyakorolni.

Az ő neve bátorságot öntött az emberekbe, ma már mindenki újult tudóval lélekzi be a nyílt szókimondás, a politikai meggyőződés szabadságának jól eső, tiszta levegőjét.

Adj a Ég, hogy ez a név új korszakot alkosson ennek a városnak a történetében!

Egy pohárköszöntő.

Kossutány Ignác dr., a pécsi jogakadémiai tanár majdnem évente el-elmond egy pohárköszöntőt a joghallgatók valamelyik lakomáján. Ezek a beszédek nem pusztán tisztelet, hanem oktató gyönyörködtető reflexiók valamely alkalmasszerű témán körül. A minap tartott nemzeti ünnepély lakomáján, mint erről már megemlékeztünk, Kossutány Ignác tanár ismét szólott az ifjúsághoz, s ezt a mély benyomást tett beszédet alább egész terjedelmében közöljük.

*

rét, amely abból állt, hogy Jolánkát, a félénk, hallgatag leányt az idegenek előtt le kell torkolni, nevetségessé tenni mindaddig, amíg beszéd nem lesz, míg a társaságba bele nem találja magát. Hallgatnom kellett — s bizonyára Jolánkának is hallania kellett — Gábor bácsi azon kijelentéseit, hogy a leánynyal szemben ezentúl is úgy fog eljárni, sőt még erősebben, mert — mondta volt, — a majmokkal különös módszert kell alkalmazni.

Az első látogatás meglehetősen levert. Tudtam, hogy Jolánka megszegyenítésének oka vagyok és aggódtam, hogy ő ezt nekem nem bocsátja meg, hogy előtte mindig ellenszenves fiu leszek.

Midőn azonban vágytam látása után, miután szívemnek nem tudtam parancsolni, újra meglátogattam Gábor bácsit. Jolánka bent volt a szobában és kis fejbiccentéssel fogadta köszöntésemet.

Az ablak mellett ült és kötött.

Gábor bácsi beszélt a külpolitikáról, ráért a közgazdasági kérdésre, majd fölhozta saját nevelési rendszerét és ekkor azt sugta igen halkán, hogy beszéljek Jolánkával.

Márczius 15-ike igazi ünnep. Nem olyan mondva csinált ünnepélyesség, mint mikor egy többé kevésbé befolyásos embernek az összességét alig érdeklő magán körülményei fölött ujjong a bábész tömeg; hanem egy egész nemzetnek ünnepe, amikor eszméknek és elveknek győzelme fölött örvendünk, melyek nemcsak egy népnek, hanem az összes művelt népeknek közös kincsei.

Negyvennégy év óta vagyunk birtokában egy dús örökségnek, melyet egy nemes generáció sok halálos küzdelem, könny és vér árán szerzett meg nekünk, szerencsés utódoknak, kik most vigau öntögetjük a bort pohárba, míg örökségünk szerzői vértüket öntötték pazarul a föld porába.

Vajjon ha párhuzamot vonunk köztük és közöttünk: nem szökik-e szemünkbe a különbség a küzdő és szenvedő előd és az élvező örökös sorsa közt? Ők magukra vettek minden nyomoruságot, veszedelmet, halált, hogy nekünk juthasson minden jó, a béke és a jólét. És látva ezt a nagy különbséget, egy szózat kel bennünk, mely azt mondja: „a nemzedéknek ilyen osztózkodása nem lehet igazságos; nem lehet, hogy egy nemzedéknek jusson minden baj, a másiknak minden jó.“ Az örök igazság úgy hozza magával, hogy akinek kijutott a jóból, jusson ki osztályrésze a köteleességekből is.

Igen, uraim, nekünk köteleességeink vannak, mert mi önérdemünk nélkül, csak mint apáinknak fiai jutottunk sok nagy jóhoz, melyet mi csak készen kaptunk, de meg nem szereztünk. Köteleességünk pedig abban áll, hogy örökségünket megbecsüljük, és ne csak veszni ne engedjük, hanem öregbitve hagyjuk a jövő nemzedékre.

Ha már most azt nézzük, hogy tettünk és teszünk eleget e nagy köteleességünknek, a lelkiismeret vádjától nehezen szabadulhatunk.

A márcziusi napok három nagy elve, a közszabadság, a parlamentarizmus, az egyenlőség egy fél század alatt nálunk észrevehetőleg elhalványodának. A mai kor távolról se hisz bennük oly erősen, mint hittek valaha. Minduntalan fölhangzik egy-egy hang az elégedetlenségnek, kételkedésnek és csalódásnak hangja, mely azt mondja, hogy a márcziusi napok vívmányai nem feleltek meg a hozzájuk kötött reményeknek. Sőt oly irányzat is mutatkozik, hogy azt látva azt kellene hinnünk, hogy a szabadságnak 44 éves faja valóban oly romlott, hogy csak mérges gyümölcsöket teremnek, nem sokat ér tehát, ha csak leveleit szedjük le, s megnyesztük ágait, jobb volna azt egy hatalmas erőfeszítéssel gyökerestül kitépni, és így biztosítani a társadalom épségét.

Hát tagadhatlan, hogy nálunk a márcziusi napok vívmányai távolról sem hozták meg a kívánt eredményt, ennek oka azonban nem az akkori elvekben, hanem minmagunkban keresendők.

Mi sok tekintetben a 48 előtti állapotokban leledztünk, s amiben változtunk, ott is ve-

szendőbe hagytuk menni az elvek és eszmék tisztaságát.

Vajjon azt a szabadságot, melyet birunk, megtudjuk-e becsülni a maga értéke szerint? A mindennapi tapasztalás azt mondja: nem.

A szabadság egy nagy morális elv, mely korlátlan tért nyit a jónak miveltetésére, de nagy felelősséget és kötelességet is ró boldog birtokosára, hogy csakis a jót, de azt aztán teljes erővel művelje. Jaj annak a népnek, mely a szabadságot a felelőtlenességgel s a kötelesség hiányával azonosítja. Pedig a magyar társadalomban lábra kapott annak illetlen fölfogása. Egy nép, melynek törvényhozói szabadon gázolják az önmaguk által hozott törvényt és hogy csak egy példát említek: előre hirdetik, hogy párbajt vivnak, azt a legnagyobb ünnepélyességgel meg is cselekszik, s annak eredményéről a közönségnek hívebben beszámolnak, mint holmi jött-ment csángó-pénzokről; az a nép, melynek sajtója annyi kézzel fogható tendenciával van tele, az a nép, melynek intézői a nemzeti panyóka alatt annyi mellékérdeket s oly kevés kötelességérzetet takargatnak, és mindez történhetik oly népnél, mely önmaga ura sorsának, az a nép rosszul értelmezi a szabadságot s ne csodálkozzék, ha az ilyen korcsalakjában tenyésztett szabadság nem hozhatja meg az igazi szabadságnak nemes gyümölcseit.

Vajjon parlamentünk szabad intézményeink ezen legkitünőbbje áll-e föladata magaslatán? Vajjon munkálja-e a haza üdvét annyi komolysággal, olyan főnkölt szellemmel, mint azt egy ilyen nagy cél méltán megkövetelheti? Vajjon nem menthető-e azoknak kishitúsége, kik csupán a meddő torzsalkodások után ítélve magát az elvet is elítélik s önmagát lejártnak híresztelik, és egy másik nagy intézménynek a sajtószabadságnak fonáságaival egybevetve az eredményt, mint a szabad intézmények tarthatlanságának bizonyítékát mutogatják.

És ha a márcziusi napoknak egy további nagy vívmányára, a honpolgári egyenlőségre tekintünk, vajjon hiszszük-e magunk is, hogy az nemzeti vértünkbe ment át? Ha csak egy kevésse vakarjuk is le a magyar társadalom külső mázát, rögtön előttünk vannak még mindig a régi Magyarországnak karai és rendei, az alsó, fölső, még fölsőbb és legfölsőbb osztályok. A pógárt kicsinyli az iparos, kit viszont lenéz a kereskedő; mindnyáját fitymálja a földbirtokos, külön világot képzel magának a gentry s mindenek fölött kimagaslóknak tartják magukat a már bölcsőben méltóságosok, csak abban egyeznek meg valamennyien, hogy ők különbek mint a tót, zsidó, rác és a többi jött-ment náció.

Az a nevetséges gentryskedés és ezimek után való mohó kapkodás, épp azokat jellemzi legjobban, kik hivatalva volnának a polgári rend zászlóvivői lenni; de ők jobb szeretnek utolsó nemesek lenni, mint első polgárok maradni. Hát, uraim, míg e büszke hajlamok és előítéletek bennünk vannak, addig hasztalan beszélünk bármily nagy hanggal is egyenlőségről.

Én a kis lány felé fordultam és így szól-
tam hozzá:

— Hogy érzi magát, Jolánka kisasszony?
A szép kis lány láthatólag megrezzent,
rózsás arca még rózsásabb lett és nem tudott
szólni semmit.

Gondolom, hogy a kötésről le is ejtett ne-
hány szemet.

— Persze, hogy majom — szól Gábor
bácsi indulatosan. — Egy tizenhét éves majom,
akinek be van kötve a szája; egy ügyetlen,
neveletlen majom, aki még azt sem tudja mon-
dani, hogy igen vagy nem.

Jolánka szótlan kelt föl helyéről és fejt
lehajtva könyes szemekkel ment át a azom-
széd szobába, ahol szokása szerint a pamlagra
borult.

Gábor bácsi túlságosan indulatos lön.

— Ugyan öcsém — mondotta nekem —
menjen utána és tanítsa meg beszélni. Előbb-
utóbb megüt a guta miatta.

Zavarral, nem éppen kis félénkséggel men-
tem a szép leány után, akit a pamlagra bo-
rulva találtam, amint hangosan zokogott.

— Kisasszony kérem, szólta két lépés-

nyire megállva előtte, ne haragudjék reám, én
nem vagyok oka. A papája — mondtam las-
san — igen különös és még engemet is meg-
zavart.

Lassan fölemelte fejét és szép csillogó
szemeivel, könyein köröszttől nézett rám éppen
nem úgy, mintha haragudott volna.

Csillogó könyein keresztül nézett rám és
annyi gyönyörűséggel, annyi elragadtatással
csudáltam az ő szép arcát, az ő fényes sze-
meit, a hullámos haját, hogy észre sem vettem
azt, hogy szótlanában, „hallgatásban“ gyorsan
mult az idő.

És talán a hunyó estig is úgy maradtam
volna, úgy néztem volna szívem szép gyönyör-
űrségét, ha a Gábor bácsi be nem kiált:

— Öcsém, talán harapófogó is kell a
majomnak.

Erre hirtelen hozzá léptem és megérintet-
tem a karját, miközben esdőleg könyörögtem:

— Kisasszony, édes kisasszony, beszéljen.

— De hát mit beszéljek?

— Mondja, kinek köti ezt a harisnyát?

— A kis Józsikának.

— Ugy-e sokat elszakgat?

Ime, uraim, így vagyunk a 48. évi nagy vívmányokkal.

A szabadság és egyenlőség, sőt a parlamentaris kormányzat formáit is meghonosítottuk, de ama józan és szilárd erkölcsöket, melyeknek eme formák alatt művelniök kellene, hiába keressük. Utanozzuk a szabadság hangját, kölcsön vettük intézményeit, sőt még szakasztott olyan arcot is öltöttünk; de tovább aztán mivel se törődünk; külsőleg európaiak, de bensőnkben a előítéleteinkben még ma is kelet népe vagyunk.

Bocsássanak meg uraim, hogy a mai örömnepbe egy diszsonáns hangot vegyítettem; nem azért tettem ezt, hogy az ünnep hangulatát zavarjam, hanem, hogy emeljem.

Nosce te ipsum. Ismerd meg önmagadat, az önismeret és magába szállás pedig épp az ilyen ünnepélyes alkalommal szülhet nagy elhatározásokat és teremhet bőséges gyümölcsöt. Rá akartam mutatni a mi hibánkra, mely még önöknek romlatlan ifjaknak nem hibája, hogy azt így fölismerve elkerülhessenek, s majd idővel önök jobb nemzedék lehessenek, mint mi voltunk.

Hogy önök már korán megtanulják, miszerint az ember szabad nem lehet, hacsak nem neveltetett szabadságra; de ezen nevelést csak folytonos önfékezés, szigorú kötelességérzet adja meg, és csak a munka és becsület által nyer igazi tartalmat. Hogy önök munkához edzve tanuljanak meg, szabad polgárokhoz illőleg, egyedül önerejükre támaszkodni, s az ennek alapján kifejtett önérték erős várából az embereket nem külső körülményeik, hanem egyedül csak belső értékük szerint becsülni és így nem csak szilárd jellemre törekedni, hanem azt, a meddig majd hatáskörük érni fog, terjeszteni is.

Mert nem fejedelmek pecsétje s oklevelei és nem is törvények őrzik meg az emberek szabadságát. Ezek csak külszertüszségek s a szabadságot jó színben tüntetik föl, ruházatát s ünnepi köntösét képezik béke és nyugalom idején. Midőn pedig a rossz napok beálltával az ellenség megkezdi támadásait, a szabadságot nem azok tartják fenn, kik csupán külső díszben csillognak, hanem azok, kik a függetlenség szellemébe leginkább beleélték magukat, kik az önálló gondolkodást és cselekvést leginkább szokták meg s legkevésbé becsülik azon léha sikereket, melyeket csak meghunyászkodás árán osztogatnak.

Mert tudják meg, hogy szerencsétlenség érhet egyént és nemzetet bárki által, de megaláztatásig csupán saját cselekedetei következtében süllyedhet. A nyers erő pusztító kárt tehet ugyan, de gyalázatot nem okozhat. Nemzet és egyén nem lehet becstelenné, a mig hű marad önmagához.

Azokra emelem poharamat, kik a márcziusi napok vívmányait jól megbecsülik s hiven megőrzik.

HIREK.

— (A fölsőmagyarországi inségesek javára) a Pécsi Figyelőhöz újabbán a következő adományok érkeztek:

— Sokat.

Ily és ehhez hasonló tárgyakról beszélgettünk még tovább, miközben Gábor bácsi bekiáltott.

— Bravó! no hála Istennek, beszél már.

És mig apró, semmi jelentőséggel sem bíró dolgokról beszélgettünk, melegen néztünk egymásra, meg-megérintve egymás kezét.

Gábor bácsi egészen meg volt nyugtatva és megdicsért. Azt mondta, hogy jó majom-
oktató válik belőlem.

Ettől az időtől fogva Jolánka Gábor bácsi jelenlétében is társalgott velem és csak akkor futott ki a másik szobába, ha a papája egy-egy válaszára erős megjegyzést tett, vagy kinevette.

Ilyenkor Gábor bácsi engem — a majom-
oktatót — rendszeren utána küldött. Én azután megfogtam a leány kis kezét, a meleg szív hangján beszéltem vele és rendszeren kiengeszteltem.

Amint pedig haladt az idő, mi mindinkább megbarátkoztunk és tudatára jöttünk annak, hogy igaz szívből szeretjük egymást.

Ha elmentem hozzájuk és beszélgetni kezd-

T. I.	50 kr.
Kerbolt Ferenczné	1 frt
A belvárosi népiskola gyűjtése:	
I. oszt. 10 frt 10 kr., II. oszt.	
10 frt 73 kr., III. oszt. 8 frt	
56 kr., IV. oszt. 12 frt 10 kr.,	
V. oszt. 1 frt 67 kr., VI. oszt.	
1 frt 70 kr. összesen	44 frt 86 kr.
A múlt számunkban kimutatott	
összeg	118 frt 40 kr.
Összesen	165 frt 26 kr.

Az újabbán érkezett adományokat a mai póstával rendeltetési helyére juttattuk.

— (Személyi hírek.) Dulánszky Nándor megyés püspök tegnap a fővárosba utazott, hogy a főrendiház fölirati vitáján jelen legyen. — Blaskovich István kir. ítélőtáblai elnök a napokban tért vissza Abbáziából, hol két heti szabadidőt élvezett.

— (Az Erreth-párt mai lakomája.) Az Erreth-párt mint a múlt szombaton este, úgy ma is este fél 8 órakor lakomára gyűl össze a Scholz-féle sörcsarnokban. A múlt lakoma sikere után bizonyára még nagyobb látogatásnak fog örvendeni ez a társas-összejövétel, melyen ismét a Farkas-Jónás-féle cigányzenekar játszik.

— (A második irodalmi és zeneestély) holnap, vasárnap lesz ugyancsak a „Hattyu“ termében. A műsor ezuttal is változatos és élvezetet nyújtó. Bevezetőnek Várady Ferencz olvassa föl „Két virágszál“ című költeményét, aztán Egryné Aradi Emilia Heisent dalát a „Das Grab auf der Haide“-t éneкли Zoller Fer. zongorakiséréte mellett; Bekffy Remig dr. főgymn. tanár Mária Terézia életéből tart szabad előadást; Ruh Valéria asszony Zichy Géának „Oly pár, mely egyetért“ című dalát éneкли Vész Albert zongorakisérétevel; Maletter László, Németh Arthur, Zoller Ferencz, Kossa Elemér, Krudy Géza Mozart egyik vonós-kvintettjét adják elő; Lenkei Lajos „Egy éji napsugár“ cím alatt az északsarki utazásából olvas föl érdekes epizódokat; Egryné Aradi Emilia a Mikado és a Madarász operettekből énekel egy-egy dalt; Baldauf Anna kisasszony Markovszky híres keringőjét játsza zongorán, majd meg Ruhné Valéria éneкли Gounod egyik hangverseny-keringőjét; s majd Haksch Lajos humorisztikus fölolvasása zárja be az előadást, mely iránt még az elsőnél is nagyobb érdeklődés mutatkozik. Ez az est is jótékony célra megy, de a rendezőség csak majd a végső leszámolásnál határozza meg, hogy mely jótékony intézmények közt osztja szét az esték jövedelmét. Jegyek kap-

tunk, s zavart feleletet adott, amiért aztán Gábor bácsi teljes erővel alkalmazta vele szemben nevelési rendszerét, ügyetlen majomnak, kis csacsinak nevezte és biztatta, hogy szégyelje magát.

A gyönyörűséges gyerek ilyenkor lesültött fejével futott át a másik szobába, kendőjét vagy kis kezét szeméhez szoritva.

Én pedig — a majomoktató — a Gábor bácsi utasítása szerint rendszeren utána mentem és végtelen, soha többé nem ismétlődő boldogság és gyönyörűség fogott el, mikor az aranyos Jolánkát a sarokban láttam állani, kitárt karokkal és piros ajakkal. Többé soha nem ismétlődő boldogság vett körül, mikor kitárt karjai a nyakam köré fonódtak és én magamhoz szoritva könnyű kis termetét, és csókja édességét éreztem ajkamon.

És többé soha nem ismétlődő mosoly támadt ajkamon akkor, mikor egy kis hangos társalgás után Jolánkát visszavezettem a Gábor bácsi szobájába és a kiváló nevelési rendszerrel bíró édes apa megelégedetten mondta:

— Bravó ücsém, ez megint kunszt volt.

hatók Valentinnél ülésekre 1 frt 50 kr. és 1 frtjával, állóhelyre 60 krjával.

Az első estély alkalmával az árvamegyei inségesek javára föltűlitzettek: Zsinkó István kanonok 3 frtot, Cseresnyés Sándor táblai tanácselnök 5 frtot, Tamási Ferencz 1 frtot, Péter János főrealisk. tanár 2 frt, Erreth János ügyvéd 8 frt 50 krt, Német (festő) 90 krt, Toldy Béla ügyvéd 10 frtot. A rendezőség az első estély jövedelméből 200 frtot küldött a fölsőmagyarországi inségesek javára.

— (Emlékalbum) szerkesztését tervez az irodalmi- és zene-estélyek rendező bizottsága. Ebben a díszes kiállításnak tervezett munkában megörökítik a fölolvasott eredeti dolgozatokat: prózát és verset, az összes szereplők arcképeit, az estélyek rövid leírását és az egyes műsorokat. A könyvet, mely az utolsó estély után jelenik meg, a közreműködők emlékül fogják kapni, az érdeklődő közönség számára pedig elárusítják. A művet, azonkívül, hogy az tartalmát illetőleg is kiváló becsű lesz, oly díszesre tervezik, hogy az a szalonok asztalának egyik nem utolsó ékessége lesz.

— (Kettős ünnepély.) Midőn a hosszuhetényi lelkes polgárság márczius 15-ödikét ünnepelte, összekapcsolta ez ünnepélyt egy mássikkal is, s így a szabadság nagy emléknapján kettős ünnepélynek voltak szemtanúi. Az ott működő derék tanítók ugyanis, ismerve a nép jóindulatát mindaz iránt a mi szép és nemes; hosszú fáradság után az ottani polgárokkal szövetkezve, daloskört alakítottak, a melynek új zászlaját márczius 15-ödikén szentelte meg Vajay István országgyűlési képviselő. A márcziusi ünnepélyt a zászlószentelési ceremónia előzte meg, ezt megelőzőleg pedig Nagy Mihály rövid szavakban eszette a daloskör megalakulásának és áldásos működésének történetét, egyuttal a kör nevében halás köszönetet mondott a zászlóanyának, Sármar Mariska úrhölgynek, ki engedve a kör fölkérésének, szívesen fogadta el a megtisztelő szerepet, s a zászlót rendkívül szép selyemszalaggal ékesíté föl. E kettős ünnepélyre még a távolabbi községekből is számosan átrándultak s csodálkozva nézték szomszéd polgártársaikat, a mint kottából énekeltek a szebbnél szebb dalokat. Valóban dicséret illeti a község lelkes tanítóit, kik nemcsak a múlt emlékeinek méltó megünneplésére buzdítják a népet, hanem emellett azon is vannak, hogy a község a korral és műveltséggel is előre haladjon s tudjon lelkesülni mindaz iránt a mi szép és nemes.

— (A „Fotografiák.“) Haksch Lajos legújabb munkája, melyben humorisztikus tárczaczkikei (átdolgozva) s több új humorcszke van egybegyűjtve, ma került ki a nyomdából. A fűzött példányokat még holnap kapják meg az előfizetők, míg a diszkötésűek a jövő hét első napjaiban mennek el címőkre. A szemre is mutatós kötet sok kacagatót foglal magában s megéri az 1 frt 50 kr-ért, melyért a helybeli könyvkereskedőknél s a szerzőnél kapható.

— (Fraknói Vilmos) hazánk nagynevtű történettudósa, ki legutóbbi római alapítványával az egész országot hálára kötelezte — mint értesültünk — legközelebb főrendiházi taggá fog kineveztetni Rónay Jácint püspök helyére. Ez a hír bennünket kétszeresen érdekel, miután az ünnepelt tudós püspök a mi egyház megyénkben nevelkedett s kezdte meg papi működését, és csak később került a nagyváradi egyházmegyébe, melynek jelenleg is kaptalani tagja.

— (Katonaság és polgárság.) Városunk katonasága és polgársága között az egyetértés és jó viszony ismét érvényre kezd jutni. Ennek igazán szép példáját tansította a napokban Reilkovits ezredes, ki, miután tudomására jutott, hogy városunkban irodalmi és zeneestélyek tartatnak, személyesen fölkereste az estélyek védnökét, Kardos Kálmán főispánt és azon óhájának adott kifejezést, hogy ezen estélyek egyikén a katonazenekar is részt vehessen. A rendező-bizottság kész örömmel

fogadta a szíves ajánlatot, s az ezredesnek köszönetét nyilvánította. A katonazenekar tehát az utolsó vagyis negyedik estélyen szintén részt fog venni a műsorban, a mit közönségünk bizonyára örömmel vesz tudomásul.

— **(A márczius 15-ödikét)** a Por-ges-féle kereskedelmi középiskolában is megülték. Az önképzőkör tartott még vasárnap délelőtt ünnepi gyűlést, melynek műsorát Hartl Jenő kezdte meg megnyitó beszédjével. Utána Leuchter Zsigmond olvasta föl értekezését márczius 15-ödikéről. A „Talpra magyar“-t Ptaček J. szavalta nagy tűzzel. Az ünnepély negyedik pontja Zoltán Vilmos alkalmi költeménye volt, melyet Szondy Mátyás szavalt. Trebits Tóth Kálmán „Előre!“ című költeményét, Spitzer Petőfi „A hazáról“ című ódáját szavalta. A szép ünnepélyt Burgics Vilmos szépen kikerekített záróbeszédje fejezte be.

— **(Kossuth betegsége.)** Míg mi országszerte éltették a legnagyobb magyar hazafit, kívánva neki bajtalan életet hátralevő öreg napjaiban, addig az ősz hontalan betegten őrizte a szobát. Meghült a jó öreg, s az ebből származott hurutja kezdett aggasztóvá válni. Fiait távirattal Turinba is hívták; de szerencsére állapotja jobbra fordult s a hurut mulófélben van.

— **(Hymen.)** Grünhuth Ármin, térsényi kereskedő eljegyezte Löwenfeld Juliska kisasszonyt, Löwenfeld Mór borostyáni házasonberlő leányát.

— **(A „Pécsi Dalkoszorú“)** a pártoló tagjai részére ma — szombaton — este a Dollinger-féle „Hétfejedelm“ vendéglőben táncszal egybekötött dalestélyt rendez. A műsorba ismét fölvetették azt a kedves keringőt, melyet a farsangi estélyükön is előadtak s melyben több műkedvelő hölgy is részt vett, s most is részt fog venni. Az estély kezdete pontban 8 órakor.

— **(Az Erreth-párt)** végrehajtó bizottsága fölkeri párttagjait, hogy választási igazolványukat a városi főjegyzői hivatalban okvetlen vegyék ki, mert a nélkül a választás helyére bebocsáttatni nem fognak. A múlt választáskor kivett jegyek ezen választásra érvénytelenek.

— **(Klingenberg dicsérete.)** A pécsi izr. elemi iskola igazgatóját, Klingenberg Jakabot abban a kitüntetésben részesítette a „Magyar Paedagogiai Szemle“, hogy arczképét és terjedelmes életrajzát közli. Erre a nem mindennapi elismérésre az tette érdemessé a buzgó igazgatót, hogy a tankönyvirodalmat oly gyakorlókönyvvel szaporította, mely az V. és VI. osztály nyelvtani anyagát kitűnően rendezi és csoportosítja — segítvén ezáltal a miniszteri tanterv azon hiányán, hogy a tanterv a nyelvtan tanítása tárgyában adott utasításban az V. és VI. elemi osztály nyelvtani anyaga rendszeres tanításáról egy árva szót sem szól. Klingenberg 1842-ben született Veszprémmegye kis falujában, Ács-Teszéren. 1866-ban kapta képesítő oklevelét s előbb nevelősködött majd Törökszentmiklóson, Szegszárdon és különösen hosszú ideig Czepléden, aztán Székesfehérvárott foglalt el tanítói állást. Innét jött 1874-ben Pécsre, az itteni hitközség meghívása folytán. Itt szívesen fogadták körükbe a tanítókat, mert dolgozni szeretett és dolgozott is. Becstületes munkálkodása szerezte meg azt a bizalmat, hogy a hitközség 1885-ben őt tette meg az iskola vezetőjévé.

— **(Új jogtudor.)** Egrý Dezső ügyvédjelöltet ma avatták tudórrá a budapesti tudomány-egyetemen. A fiatal jogtudor — értesülésünk szerint — az ügyvédi pályára lép.

— **(Piknik Pécsváradon.)** A pécsváradai kaszinó tagjai csütörtökön este kedélyes pikniket rendeztek, a melyre úgy városunkból, mint a közelebbi vidékről többen elrándultak. A fiatalok természetesen nem állhatta meg tánc nélkül, és a Pécsről kivitt Farkas-Jónás banda muzsikája mellett egész a reggeli órákig táncolt.

— **(A sorozás Mohácson)** a következő eredménnyel végeztetett be: fölhívatott 738 állításra köteles, ezek közül távol maradt 73 és így vizsgálat alá került 655 egyén. Besoroztatott mint újoncz 157 (közük 2 honvéd) mint póttartalékos 34, tehát összesen 191. Visszahelyeztetett 339, fegyverképtelennek nyilvánított 111, az állítási lajstromokból töröltetett 19, fölvizsgálatra 4 és kórházba 1 ember küldetett. A közölt számokból kitűnik, hogy az

elővezetetteknek 29.2 százaléka soroztatott be, a mi föltűnően kedvező eredménynek mondható.

— **(Farsang a bőjtben.)** Múlt szombaton a dárdai casino fényesen sikerült közvacsorát rendezett a saját helyiségeiben. A háziasszonyi szerepet Mayer Béláné, Kineth Adolfné, Jobst Béláné és Geudemann Ottóné vitték. A négyeseket 24 pár táncolta s a társaság reggel 7 óráig együtt volt. Ott voltak: Angyal Ella (Pécs), Edelmayer Mariska (Kistalud), Wisemann Anna, Nedopil nővérek (Laskafalu), Schuth Fini (Villány), Mayer Stefi, Nagy Margit, Turányi k. a., Ursziny Matild, Kineth Irén, Narancsik Irén (Bellye), Schmosl Ella, Neudtwich Vilma; Feith Caesarné, Schuth Vinczéné, Schuth Vilmosné, Ursziny Pálné, Nedopilné, Turányiné s a háziasszonyon kívül még többen. — A dárdaiak legközelebb az árvamegyei inségesek javára is rendeznek tombolával egybekötött mulatságot.

— **(Lakoma egy ügyvéd tiszteletére.)** Edvi Illés Karolyt, a nyugalmazott pécsi királyi ügyész és sokáig Pécsen működött ügyvédet a főváros jogászvilága fényes ünnepeltetésben részesítette. Az alkalmat az ünnepelésre a jogi irodalmunknak az a kiváló eseménye szolgáltatta, hogy Illés, a kitűnő kriminalista most fejezte be a büntető törvénykönyvhöz irt terjedelmes kommentárját. A Hungária fogadó külön ebédlőjében nagy előkelő társaság lakomát rendezett a szerző tiszteletére; s nemcsak a fővárosi jogászvilág, különösen a büntető jogászok előkelőségei gyűltek össze, hanem sokan részt vettek a vidékről is.

— **(Hegyi Gyula imitátor)** e hó 25-én, Gyümölcsoltó boldogasszony napján este tart Pécsen előadást a „Hattyu“ termében. Már jeleztük ennek a kiváló mimikusnak és előadónak sikereit, melyeket mindenütt, ahol csak föllépett, s utóbb a közel vidék java helyein, az értelmiség előtt aratott. A nem mindennapi produkeciókat nagyon ajánljuk a közönség figyelmébe, mert Hegyi imitációiban oly dolgokat lát, amelyek valóban élvezetet nyújtanak, sőt bámulatát fogják fölkelteni. Az előadásra Valentinnél kaphatók a jegyek.

— **(Az iskolák és a ragadós betegségek.)** A belügyminiszter egy rendeletet küldött a törvényhatóságoknak, melynek az lesz az eredménye, hogy ezentúl ragadós betegségek miatt ritkábban lehet bezárni az iskolákat. A miniszter figyelmezteti a törvényhatóságokat arra, hogy az iskolákat csakis két esetben szabad bezárni betegségek czimén: ha a beteg gyerek az iskolában kapta a ragadós betegséget s ha nagyobb számú tanuló betegedett meg. Gimnáziumokat és reáliskolákat pedig csak járvány esetén szabad bezárni. Minden esetben be kell jelenteni a bezárást a törvényhatóság első tisztviselőjének, kinek az engedély megadása át nem ruházható joga. A minisztert, mint mondja, ez intézkedésekre az a sok panasz bírta, melyek azt beszélik, hogy gyakran komoly ok nélkül csukják be az iskolákat.

— **(Tolnavármegye új gimnáziuma)** ügyében Szegszárd város képviselőtestülete elhatározta, hogy a főgimnázium költségeihez a város 60 ezer forintot biztosít, vagyis 60 ezer forintra egészíti ki azt az összeget, melyet a város közönsége eddig már fölajánlott. Ez összeggel együtt 90 ezer forint áll a város rendelkezésére a főgimnázium czéljaira. Ez az ősz szeg azonban még emelkedni fog, mert a város közönsége nagy buzgósággal folytatja a gyűjtést. A bonyhádiak is erősen dolgoznak s tagadhatatlanul van is egy hatalmas előnyük Szegszárd fölött. Az t. i., hogy a főgimnázium elhelyezése van már alkalmas épületjük; de másrészt nagy baj rájuk nézve, hogy Szegszárd a vármegye székhelye, s hogy a vármegye közönségének nagyobbik része Szegszárdon akarja látni az új főgimnáziumot.

— **(Szerlem és a méregpohár.)** Maholnap már külön rovalot kell vezetnünk azokról, a kik önönéletük kioltásával fejezik be földi pályájukat. És a mi a legesodálatsabb, manap éppen az az érzelem űzi a legtöbbet a halálba, mely tulajdonképp hivatva volna a keserű földi életet megédesíteni. Az országos statisztikai adatok kimutatása szerint a szerlem áldozatai a legtöbbek, kik öngyilkos módon halnak el. Csak lapunk mult számában irtunk egy ilyen szerencsétlen szerelmes tragikus sorsáról, s ime most ismét ilyenről értesítenek bennünket a rendőri irodában. Miklós Éva

21 éves szép leány szerdán délelőtt fél 12 órakor szerelmi bánatában sósavat ivott, mely öt órai kínlás után vetett véget életének. A fiatal leány szerelmi viszonyt folytatott egy külvárosi legénynyel, a ki őt szerette, s mindenáron feleségtől venni óhajtott. E czélja kivitelében azonban a legényt szülei megakadályozták és mindenkép ellenezték a házasságot. A legény eleinte csak hitegette a leányt, azt híván, hogy idővel majd csak szüleit is rábeszéli. Ezek azonban mit sem engedtek, az ígért házasság napja pedig mindegyre közeledett. Kedden este utolsó kísérletet tett a legény, hogy a házasságra szülőinek beleegyezését kieszközölje, de ez alkalommal is hasztalan. Elkeseredésében fogta kalapját, elhagyta a szülői házat és az őt váró kedvesének tudtára adta, hogy az ő házasságukból immár semmi sem lesz, miután szülőinek beleegyezését és támogatását többé nem remélheti. És ez annyira hatott a szegény leány szívére, hogy másnap tenéig űritette a méregpoharat s oly tragikusan vetett véget fiatal életének. Holttetemét a budai külvárosi halottas házban boncolták föl, s onnan nagy részvét mellett a szigeti külvárosi temetőbe vitték, hol atadták az örök nyugalomnak.

— **(Bikaviadal.)** Csütörtökön délután a vágóhidról egy bika szökött meg, melyet azonban szökési kísérletében szerencsésen megakadályoztak a hajcsárok. Csak jó későre vették észre a vágóhidon, hogy a bika eltűnt, s egész a haltérig szaladtak, míg végre nyomára akadtak a bömbölő korifeusnak. Itt valóságos bikaviadali jelenet következett. Tengernyi embertömög gyűlt ott össze egy rövid félóra alatt, mely nagy kíváncsisággal szemlélte a makrancos bikát és a nyolcz vallas hajcsárt, kik vas-tag kötelekkel és lánczos botokkal fölfegyverkezve erőszakkal igyekeztek a hatalmas állatot megkötözni és szökését megakadályozni. A megkötözés csak sikertült, de az erős állat egész a kutig vonszolta magával a nyolcz embert, s ha segítség nem érkezik, hát bizony megszökött volna a hajcsárokkal együtt. Végre a dorongokkal fölfegyverzett katonaság utját állta a szabadulni vágyó bikának, mely as ütlegek súlya alatt végre beadta derekát és hűsz ember kísérete mellett ismét visszavászorgott rendeltetési helyére a — vágóhidra.

— **(Menyecskék összecskívése.)** Sügtak-bügtak az asszonykák: „Ez még sem járja!“ — „Ez ellen nekünk tennünk kell!“ — „Ők élvezik az életet, s mi csak a szoba négy falát őrizzük!“ — „Ez így nem mehet tovább!“ — „Főzzük ki a bosszu tervét!“ És ki is főzték — az egyszer szakácsné, sőt szakácskönyv nélkül. Ők, a zsarukok, gyanúlanul jöttek össze most mult csütörtökön este is, épp úgy, mint minden csütörtökön este, az „Arany hajó“ egyik emeleti termében, ahol kedélyes vacsorával fűszerezve élvezték a boldog szabad órákat, amiket a feleséges férjek néha-néha oly igen megkívánnak, s amik még a legesaládsabb, otthon ülő szerető férfiaknak is bizony jól esik, mert a változatosságot megköveteli a természet. Aztán nincs is abban semmi rossz: minden csütörtökön este az „Arany hajó“ chambre séparé-jában a házi kosztól valamivel elütő „férfi-vacsorát“ elfogyasztani, amiben szerepet kap az otthon nélkülözött tengeri rák, kaviar, osztriga, pezsgő. Ezekről megifjálnak az akták közt meglanyhult idegek, megindul a röpke éliz, vidám visszaemlékezés, s gondtalanok lesznek az órák. A chambre séparé-ban már teritettek. Az asztal izléses, inycsiklandozó. A fidélis czimborák egyenkint surrannak be, mindegyik már az ajtó kettős szárnya közt magasra fölmutatja a hatalmas kapukulesot s mindegyiket hangos vidámság fogad beléptekor. Önfelédten dőlnek le a „szabadságosok“ a keretre, székekre s megindul a diskursus szintén önfelédten . . . De im, a kívülről szemlélőnek föltűnik valami ezen a szürke épületen! Az előtt csütörtök estéken csak a chambre séparé volt kivilágítva, s a mellette levő másik szoba sötét volt. És most az is kivilágítva s az is megnépesül. Csakhogy míg amott majd sötét kabátok, addig emitt csupa világos minden. Amott hangosan kaczagó férfiak, emitt — suttogva settenkedő, vinczögő nők. Itt is teritettek izlésesen mint amott. Hozzák a vacsorát: oda is, ide is. A férfiak helyet foglalnak s mosolyogva nyulnak a kés és villa után . . . egyszerre a szomszéd szoba ajtaján finom kopogás . . . a másik pillanatban kitarul az a szoba ajtó és

az áteszillanó asztal körül ott ülnek — a feleségek. A meglepetődést harsány kacagás követi a férjek ajkán s egy pillanat alatt kabin-doszkoppá válik a két szoba népeisége és ebben a tónusban folyik tovább a mulatság — most már férfias asszonyokkal, kik az üveg csengésénél is kedvesebb kacajok közt turkapiszkálnak a caviár, a tengeri rák körül s édesítik meg ajkaikat a gyöngyöző pezsgóval. Az asszonyok pucscsa fölségesen sikerült!

A kath. legényegylet miséje. Van szerencsénk, a havi gyűlésen történt megállapodáshoz képest, a t. tagoknak és mindazoknak, a kiket illet, hirlapilag becses tudomására juttatni, hogy a helybeli kath. legényegylet alapított miséje, az alapító szándékához híven, az Irgalmasok egyházában, József nap után következő vasárnapon, f. hó 20-án, ünnepélyes segédlettel és szent beszéddel, melyet dr. Rézbányay József mond — 8 órákor (eltérőleg az eddig szokásos időtől, 10 órától) fog megtartani. Utána, 11 órákor az egyleti helyiségben, naggyűlés, melyre vendéget szívesen látunk! — Az ifjuság gyónását és szt. áldozását husvét másodnapján végzend!

A z e g y h á z m e g y e i e l n ö k .

A pécsi nőegylet évi rendes és tisztújító közgyűlését márczius hó 25-én délután 3 órákor fogja az egyleti helyiség nagy termében megtartani, melyre a tagok külön meghívók útján is meghíva lettek. A közgyűlés tárgyai: 1. Választmányi jelentés s pénztári kimutatás az elmúlt 1891. évről. 2. A számadások fölülvizsgálata 3 tagu bizottság kiküldése. 3. Az 1892. évi költségvetés megállapítása. 4. A netán benyújtandó folyamodványok s teendő indítványok feletti határozat-hozatal. 5. Újabb 3 évi időtartamra elnök, alelnök, pénztáros, gyermekkereti igazgató, titkár és 60 tagu választmány választása. A pécsi takarékpénztár részvénytársaság a pécsi nőegylet szegényei javára 100 frtot s a gyermekkereti óvoda részére szinte 100 frtot adományozot, mely adományért a nőegylet hála köszönetét nyilvánítja.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Új zeneművek.** Angyal Ármándtól megjelent **6 eredeti magyar dal**, énekhangra zongorakísérettel. A csinos dalok Petőfi, Czuczor és Vajda költeményeire készültek. Kapható Győrött Maxa Ferencznel 1 frt 50 krért. — „**Mehett**“ esárdás, Pokrócz Ádám viganótái a „Legyes“-ben, szerző Csete Lajos. Kiadta Rózsa Kalmán és neje. Kapható az összes hazai zeneműkereskedésekben és a kiadónál Budapesten (VIII. ker. szentkirályi-utca 30. sz.). Ára 60 kr. — **Virágcsokromból** cím alatt Böhm Emil, pécsi fiatalember, két magyar dalt írt és adott ki. Kapható Engel Lajos könyvkereskedésében 60 krért.

VEGYESEK.

— **Wörishafenből** főtisztelendő Kueipp plébános úr azt írja a „Vaterland“-nak, hogy örömeire tapasztalja, mikép Osztrák-Magyar országban is a moláta-kávé fogyasztása, melyet a Kathreiner utóda czég München Stadlau és Bécsben az ő felügyelete alatt készít, naponta növekvésben van és valóban igen kívánatos, hogy ezen gyártmány minden néposztálynál mentül nagyobb mértékben helyet foglaljon.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Angyal Zsófi másodszor a vádlottak padján. Tegnapelőtt kísérték le a fegyházból Angyal Zsófit, a férjgyilkos asszonyt és büntetését a fiatal Sutinát nagy néptömeg kíséretében, hogy újból kihallgassák őket. A kir. ítélőtábla ugyanis a legfőbb igazságügyi orvosi tanács véleményét kérte ki a boncoló orvosok egyes állításaira, s miután a makacs Angyal Zsófi az első ítéletkihirdetés után beismerő nyilatkozatot tett: a kir. tábla esütörtökre tüzte ki a póttárgyalást. A póttárgyalás reggel 9 órákor kezdődött és tartott este 6 óráig. Mikor Angyal Zsófit kihallgatták, tett ugyan egy-két beismerő nyilatkozatot, azonban ezek mit sem enyhítettek súlyos bűnén. Tegnap-

előtti magatartása is makacs volt, s úgy a bírakat, mint a jelenvolt közönséget bámulatba ejtette hideg, megrögzött gonoszságra valló magaviseletével. Szíve annyira elfásult, hogy hiába beszélt az alügyész a szív legmegindítóbb hangján, hiába élénkítette föl roppant bűnének következményeit: ez a nő cinikus arczkifejezéssel hallgatta végig úgy a vádló mint védő ügyvéd beszédeit és szinte jól esett neki az a nagy érdeklődés, mit a közönség iránta tanusított. A törvényszék előtt a tárgyalás alatt roppant néptömeg hullámozott, mely az egész utcában elállta a közlekedést, a törvényszék lépcsőházát és összes folyosóit úgy, hogy a tárgyalás délutáni folyamán nem lehetett a terembe bejutni, melyet jobbara munkások, szolgák és falusi emberek töltöttek meg, s így az intelligens publikum kénytelen volt a különben igen érdekes tárgyalást az utcáról és folyosóról hallgatni. Ennek természetesen az az oka, hogy a kir. törvényszéki elnök nem osztatott ki jegyeket, s így az ajtónálló szolga bárkit is beengedett az intelligenciá mellőzésével. Este hat óra volt, midőn a tárgyalást befejezték és kijelentették, hogy a végítélet másnap reggel 10 órákor fogják kihirdetni. Midőn pedig Angyal Zsófit és Sutinát a törvényszéki épületből kikisérték, valóságos tengeráradat hullámozott az utcákon, mely egész a fegyházig kísért a férfias hetykeséggel lépő férjgyilkos némbert, ki a helyett hogy szégyenérzetében földre sütötte volna szemét, büszkén, fölemelt fővel lépett a szuronyos ör előtt. Tegnap délelőtt 10 órákor hirdették ki a végítéletet, mely szerint: **Angyal Zsófit kötél általi halálra, Sutinát pedig 12 évi fegyházzal ítélték.** Az ügy most ismét a kir. táblához kerül.

CSARNOK.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henrik-től.

— Németről fordította Szikrai Odo. —

(Folytatás.)

Már másnap a börtönből egy kényelmes nyájas, csinos szobába helyezték át ismét; csupán a rostélyos ablak, a vaskos ajtó nagy lakatja s závája és a folyosón le s föl lépdelő ör vétette vele észre, hogy le van tartóztatva. Ételei válogatottabbak voltak, kapott hozzájuk bort. Mulattatására hozathalott magának írószközöket s könyveket. Azt mondták neki, hogy mindez egy nagyállású, sorsa iránt élénken érdeklődő személyiség közbenjárása folytán történik. A jó Frock éppen nem volt elégtelen e részvétellel, de mégis úgy vélekedett, hogy nagyonis meg van vele tisztelve.

Fontosabb volt rá nézve, hogy, midőn a büntető törvényszék egyik bizottsága elé vezették, bírái közt ott látta Schwarcz urat is. Ez alkalmasint azt hitte, értesülvén a rendőrségtől Frock magaviseletéről, hogy irását vagy nem ismerte meg, vagy elfeledte. Schwarcz úr kárörvendve nézett a belépő vádlottra; s úgy látszott, épp ő akarja közbevetett kérdéseivel Frock bűnét nyilvánvalóvá tenni.

A vádlott boszankodva vette észre ez ember orezátlanságát. Soká elfojtotta haragját. De végre, midőn Schwarcz úr az arany szelenczéről is ejtett gyanúsító szót, Frock nem tudott magán tovább uralkodni.

— Egykori növendékeim, az ön két fia iránti kiméletből hallgattam eddig; — mondá Schwarcz tanácsoshoz fordulva, — de az ön bánásmódja kényszerít rá, hogy szóljak s elmondjam, a miről mindeddig hozzám határozott kérdést nem intéztek. Igaz az, hogy nem vagyok szerzője a kérdéses értekezésnek, a mely a fölséges udvart sértésekkel illette, tán állami titkokat árult el az állam kárára. Igaz az is, hogy sem a szerzőt, sem azt az egyént, a ki

az iratot gyors lemásolás végett hozzám hozta, nem ismerem. De igenis ismertem s ismerem annak az irását, a ki a másolás végett hozzám került eredetileg. Az irás Schwarcz főtörvényszéki tanácsos úré.

Schwarcz gúnyosan mosolygott, de még sem titkolhatott el némi zavart. Tisztársai észrevették. Ekközben az elnök megjegyezte a vádlottnak, ki most már vádlóként lépett föl, hogy oly vádat emelt, melyet aligha lesz képes megbizonyítani.

— Lehet, — viszonzá Frock, hogy az eredeti, mihelyt meg volt a másolat, rögtön megsemmisített. De hogy rá ismertem Schwarcz úr irására, bizonyítja emlékkönyvem, melybe naponként följegyeztem végzett dolgaimat, s mely jelenleg egyéb irományaimmal a titkos rendőrségnél van. Emlékszem, hogy az nap, midőn egy cím nélküli értekezés másolásának eszközöltét jegyeztem bele, ezeket a betűket is oda irtam a könyv szélére: Sch. f. t. t. kézírata, azaz Schwarcz főtörvényszéki tanácsos kézírata.

Az elnök intésére a törvényszéki szolga egy ládat hozott be. Frock irományai voltak. Ez megtalálta a könyvecskét, kereste a dátumot, ráakadt a helyre, mely a titkos rendőrség figyelmét el látszott kerülni, s a bírák elé terjesztette. Minden úgy volt, ahogy mondta. Frockot erre azonnal visszakísérték fogságába.

Másnap reggel értésére adták közeli kiszabadulását s egyuttal Schwarcz úr letartóztatását. A titkos rendőrség ugyanis Frock leírásai után a város egyik tavolosi részében raakadt arra az emberre is, ki neki az értekezést másolás végett átadta. Ez ember nyilatkozatai teljesen egyeztek az ártatlan Frockéival. Ezenfölül még szembe is állították őket, hogy egymásra ismerjenek.

Ugyanaznap, melyen mindez véghez ment, Frock még más meglepetésben is részesült. Tulpen őrnagy látogatta meg egy ismeretlennel. Az öreg őrnagy magánkívül volt örömeiben, hogy viszontláthatta. Elérzékenyülve szorította szívéhez.

— Lám, megvan mindennek a maga jó oldala is! — mondá az őrnagy: — Ha nem kerül fogságba, soha sem akadunk öre. Ez ügye föltűnést keltett s így megtudtuk tartózkodása helyét.

— Hát engem nem ismer már? — kérdé most az idegen.

Frock sokáig nézte, aztán mély tisztelettel meghajolva mondá: — Főnséged nem érdemelt tiszteletben részesít.

— Ellenkezőleg. Ha ön ama németalföldi esete-patében, midőn elfogtak, oly vitézül védelmemre nem kel, már rég a holtak birodalmában volnék. Ön életemet mentette meg, s ezt a vágást is homlokán miattam kapta attól a bolond vadasztól, aki erőn erővel le akart kaszabolni.

— De hogyan tudhatta főnséged nevémet? melyet nem mondtam meg soha.

— Az őrnagytól tudtam meg; az őrnaggyal pedig az az ötvös ismertetett meg, akinek eladta az arany szelenczét, amelyet emlékül kaptam tőlem a haretéren. Itt tartózkodásom alatt egész más dolgokat akartam az ötvösnél vásárolni; s ime nem kis ámulatomra ott lelem egykori szelenczemet. Ön oly nemes czélebből adta el, hogy vissza kell önnek szolgáltatnom, hogy megmutassam, mennyire tisztelem erényét. A herceg Frock asztalára tette a millyét. Ekkor esett értésére az is, hogy a törvényszék szabadlábra helyezte.

— Most, Schropf Jónatán barátom, — mond az őrnagy — többször köll am egymást látnunk. Itt e jegyre föl van jegyezve lakásom. Mihelyt kiszabadul, rögtön látogasson meg. Rám

nézve már örökre elveszettnek hittem. Hogy a kánya vinné el azt a hogyszíjják tanácsost, bezzeg most őt tették hüvösre. Hja! így van ez az olyanokkal, akiknek nincsen igaz szívkük. Az igazságügyminiszteren akart gonosz esinyt ejteni, s magának ártott. Úgy köll neki!

Frock egészen fölvidult e látogatástól. Visszanyerte ismét emberek iránti bizalmát, s e nap örömeiben gazdag jutalmát látta a fogsága alatt szenvedetteknek.

Már másnap reggel, miután ünnepiesen ártatlannak s becsületét visszaállítottak nyilvánították, kiszabadult fogságából. Ezenfölül bíróilag szép összeg pénzt ítéltek meg neki, részint, hogy kártalanítsák a szenvedettekért, részint hogy megtérítsék neki a fogsága alatt keresetében elmulasztottakat. A jó Frock rég nem volt ily gazdag. Hiszen még a szelencze is, melyet a hercegtől kapott, aki ugyanaznap megint elhagyta a székvárost, telides teli volt aranyokkal.

(Folytatása köv.)

KÖZGAZDASÁG.

— **A pécsi sertéshizlaldában** f. hó 2-án a sertés állomány: 626 drb. kövér, 413 drb. félkövér, 2096 drb. sovány, 729 drb. süldő sertés. Árak: kövér válogatott minőség szerint 44—47 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 33—37 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt 40 kr. m.-m., Árpa 6 frt 30 kr. m.-m. Darálás 60 kr. m.-m.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Magyar Sándor „A haldokló honvágya“ elég csinos, de nem annyira, hogy a már közlésre kitézettek elébe vágjuk a sorrend megbontásával. Majd ha sorra kerül.

Igazságszerető. Nem jól értett meg bennünket. A felelősség a mienk; de épp azért hogy azt elvállalhasuk, kell tudnunk, hogy ki az, a ki helyett mi súlyos felelősséget vállalunk. Mert csak elgondolhatja, hogy névtelen panaszokra nem adhatjuk oda a nevünket a fele-

lősséggel együtt; ezt csak akkor tesszük, ha a beküldő nekünk elég hiteles egyén. Viszont a felelősség elvállalásának és a beküldő nevének titokban tartása csak addig kötelez bennünket, míg a beküldött közlemény való alap-szik. Ha fölültetés van a dologban, vagy nem alapos igazságot tárgyal, úgy bizony fölfedjük a beküldőt, mert csak ezzel a büntetéssel torolhatjuk meg a rossz szándékot.

La traviata és Vasuton. Helyes kis dolgok; hanem ma még igazán nem tudjuk, mit tegyünk velök? Az első inkább mint a második, mely valóban „amoda“ való. Az elsőnél is az a kis bölcselkedés adja meg a mentséget a részünkre.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Idős és fiatal férfiaknak

ajánljuk a dr. Müller orvosi tanácsos által ujab és nagyobbított kiadásban megjelent iratot a

megzavart ideg és Sexual-rendszer

gyökeres gyógyítása tanulmányozására.

Szabad szállítás borítékban 60 krért, levélbélyekben.

Eduard Bendt, Braunschweig.

A kis bicsérdi

korcsma-ház

regáléval, és a házhoz tartozó kerttel

f. évi április 1-től

bérbeadandó.

Bővebb értesítés ugyanott kapható

Vörös Antalnál.

2061.

tk. 1892. sz.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Katareiner Margit hidori lakos kérelme folytán a hidori 1. sz. tjkvben felvett 1. sz. 1. sorsz. a. házra, udvartér és kertre 595 frt becsárban + 309. hszsz. szőlőre 164 frt becsárban, + 379. hszsz. szőlőre 686 frt becsárban **1892. évi április hó 8: napjának d. e. 10 órájára Hidor község házába** kitézött önkéntes árverés Mamel József hidori lakosnak 100 frt tőke s járuléka erejéig terjedő követelésének kielégítése végett is meg fog tartatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1892. évi február hó 3-án.

Bogyay Pongrácz

kir. törv. bír.

Földessy Lajos

26 év óta szilárdan fennálló

magkereskedése

Budapesten, Mária-Valeria u. 7. sz. a.

tisztelettel ajánlja

mindennemű gazdasági és kerti vetőmagvait, a legjobb tiszta, friss, a lehető legjutányosabb árakon, biztosítván t. cz. vevőit, hogy becses megrendeléseiket a legpontosabban és teljes megelégedésükre teljesítendi.

Az idei 27-dik folyamú, 1892-dik évi tavaszi magárjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Tanoncz felvétetik.

Egy jó házból való fiu *tanonczul* *azonnal* felvétetik *Lill István* fűszerkereskedésében Pécsen, fő-utca 6. sz.

Taizs József Pécsen.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.“

Valódi „Alizarin-ténta.“

Valódi „Király-ténta.“

Valódi „Gallus-ténta.“

Kökorsókban és üvegesekben. (Külföldi

és hazai gyártmány.)

➡ Piros és kék ténta. ➡

Pecsét-viasz, pecsét-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➡ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➡

Író-, fogalmi és itatópapirok.

Eau de Labarague,

kitűnő szer tinta-, vörösbőr- és gyümölcsoltok eltávolítására fehéreműből és papírról.

Stephanie-Mille

50 finom levélpapír és 50 levélboríték
díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

➡ **S minden e szakmába vágó cikk.** ➡

Uj! Nickel-féle érczkoporsók. Uj!

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet

Pécsett, Perczel-(ó-pósta)utca 22-ik sz. saját házában.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden tekintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetéseket pompás üvegszkocsokban, raktárt tartunk fa- és érczkoporsók, valamint sirkoszorúkból, eivállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tolokadás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezután is a minden oldalról tanúsított bizalmát továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kikerülése végett bátorodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk közlésével, temetések felvételével és rendezésével

Gindl Alajos úr

van megbízva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirtda cím: „Kegyület“ Pécs.

Uj! Nickel-féle érczkoporsók! Uj!

Uj! Nickel-féle érczkoporsók! Uj!

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindenemli gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszer-tárában, valamint az Egger A. fia gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az 1rg. rend gyógyszer-tárában. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt. Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Odön gyógyszer.

Boreladás.

Több oldalról vett felszólítás folytán saját termésű boraimat 101 litertől fölfelé hektoliterenként következő árak mellett áruba bocsátom u. m:

pécsi daindoli fehér bor ára az 1887, 1888. és 1889. évekről egybekeverve 30 frt.
ugyan ezen bor ára az 1884, 1885. és 1886. „ „ 40 frt.
szilvási fehér bor ára az 1887, 1888. és 1889. „ „ 35 frt.
ugyan ezen bor ára az 1884, 1885. és 1886. „ „ 45 frt.
kisharsányi és ligeti vörös bor ára az 1887, 1888. és 1889. évekről „ „ 30 frt.
ugyan ezen bor ára az 1884, 1885. és 1886. „ „ 40 frt.

A megrendelést és esetleg a hordót minden szombat délelőtt kérem hozzam — Pécs, Ferencz-utca 9. sz. a. — juttatni, mely napnak délutánján fog a bor a megrendelő javára lefejtetni és elszállíttatni.

Kivánatra hordót a megrendelő rendelkezésére bocsájtok.

A bor eredete és tisztasága iránt felelősséget vállalok.

Vidéki megrendelést elfogadok a bor és hordó árának utánvételezése mellett. Esetleg a hordó visszavéttetik.

Kerese Kálmán

ügyvéd.

Megjelenik 40,000 példányban.

PESTI HIRLAP

független, szabadelvű, demokratikus napi közlöny,
naponkint 16—20, ünnep- és vasárnapokon 24—28—32 oldal terjedelemmel.

Rendés zenemellékletek.

A husvétí számhoz rendkívüli kedvezményül az előfizetők számára egész eredeti regény lesz mel-
lékelve.

TRENK

JÓKAI MÓR tollából a nyár folyamán cimmal érdekesítő történeti regényt közöl a Pesti Hirlap.

Előfizetési árak: Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.

A fürdő- és utazási idény alatt a lap egyszerű bejelentésre bárhová és bármely rövid időre utána küldetik az előfizetőnek.

☛ Mutatványszámokat kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal:

Budapest, V. ker., nádor-utca 7. szám.

Kathreiner maláta kávé gyára
Berlin-München-Bécs
Egészség
Kathreiner
Takarékosság
Legjobb pótkávé
Kathreiner
Kneipp-Maláta kávéja,
az egyetlen babkávé ízével és
illatával bíró maláta kávé.
Sohasem nyitottan, csupán eredeti csomagokban
a lelti védjeggyel.
Kapható minden gyarmatarú és droguista üzletben.

Pécsett, József-utca
38. sz. a.

5 szoba s mellék helyiségek-
ből álló, és még 10 évig adómentes

uj ház,

szabad kézből eladó.

Értesítést ad: **Dr. Toldi**
Béla ügyvéd Pécsett.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Hosszúhetényi határban lévő Zobák-i
pusztán

a korcsmaépület,

egy kis házas birtok, és 6 hold rét és
föld

f. hó 20-án d. u. 3 órakor

a helyszínén önkéntes árverés útján
eladatik.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölést
csúsz, közhvény, tagszagatás stb. ellen legjobban
ajánlhatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy
üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszer-
tárban kapható.

Csak Horgonnyal valódi!

228. sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincs-
tár végrehajtónak kk. Meszarits János végre-
hajtást szenvedett elleni 130 frt 88 kr. tőke
követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében
a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs sz.
kir. város határában fekvő a pécsi 3258. sz.
tjkvben felvett 402. hsz. 1. sorsz. házból, udvar-
tér és kertből kkoru Meszarits Jánost illető fe-
lerészre az árverést 2258 frtban ezennel meg-
állapított kikáltási árban elrendelte, és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi**
márczius hó 23-ik napján d. e. 10 óra-
kor a kir. törvényszék árverési helyisé-
gében megtartandó nyilvános árverésen a ki-
áltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10 %-át, vagyis 225 forint 80
krt készpénzben avagy az 1881 : LX. t. cz. 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881.
évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-
képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értel-
mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-
helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényc
átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság
1892. évi jan. hó 6-ik napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvénzéki bíró.

3103. szám.

p. 1892.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy a rácz-
mecskei 601. sz. tjkvben az úrbéres telkesek tulajdonaként felvett

elkülönített legelőnek egyéne- kénti felosztása

tárgyában a feloszthatóság kérdésére nézve a nyomozásnak a helyszínén eszközlése
végett határnapul 1892. évi márczius 30. napjának délelőtt 10 óráját Rácz-Mecske
községbe és község házába kitűzte, mikorra a fenti legelőre nézve jogosultakat az-
zal idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés
elvárása nélkül érdekeik képviselőitől gondoskodjanak.

Pécsett a kir. törvényszék, mint urbéri bíróságnak 1892. évi márczius hó
15-én tartott üléséből.

Sávell Kálmán
elnök.

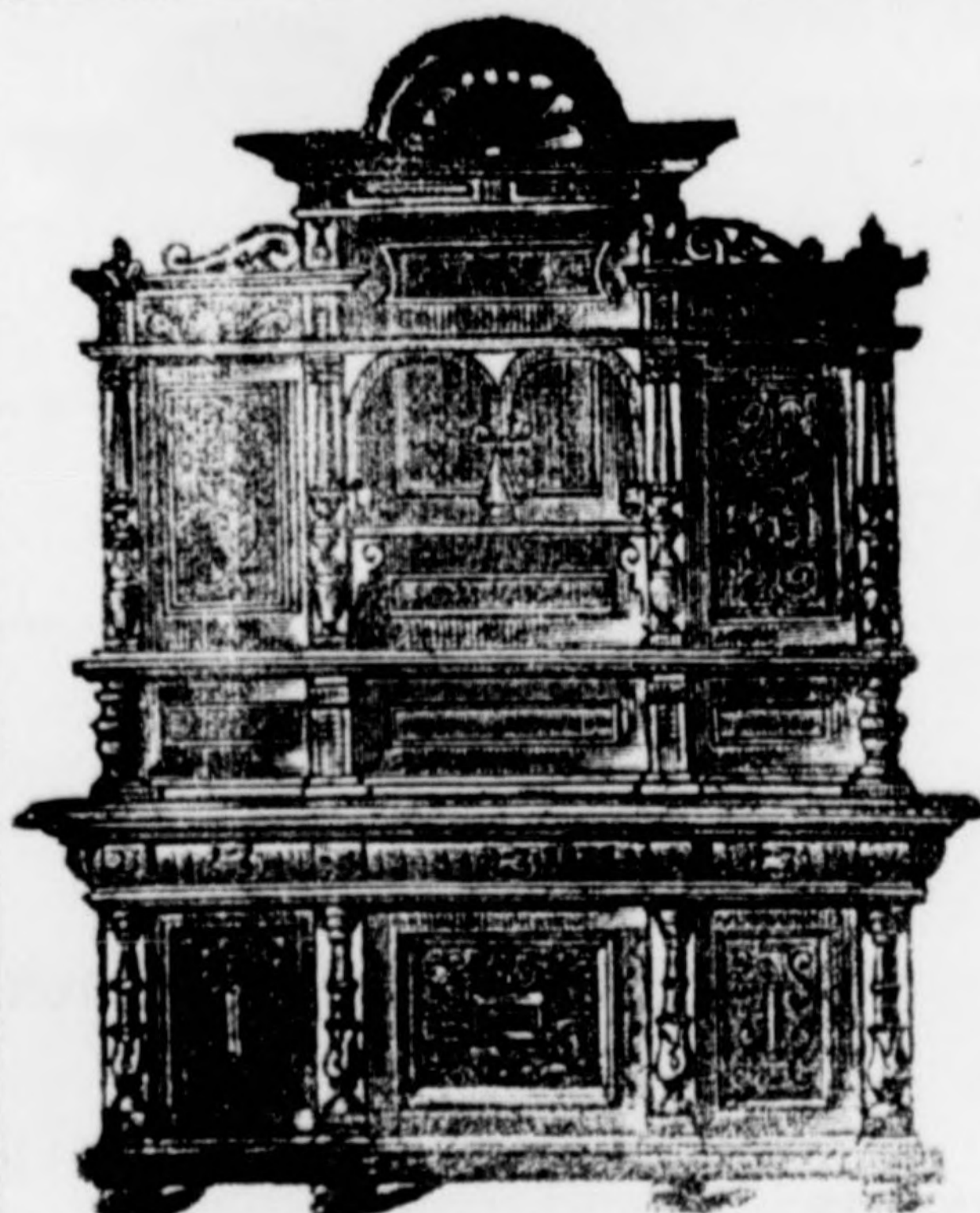
Horváth
jegyző.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható **Alt és Böhm** kereskedésében Pécsett.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szo-**
bák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytár-
tók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan
eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.